

szére vonatkozó adatokat felvettük, jelentőségüknek megfelelő terjedelemben. De nemcsak színészeletrajzok gyűjteménye ez a lexikon, hanem benne van minden, amit a magyar színpadról a közönség tudni kívánhat: a drámatörténeti adatok, nemcsak az egyes drámaírókra vonatkozóak, hanem az egyes nevezetesebb színművek története a magyar színpadon, nevezetesebb előadásainak dátumai és szereposztásai, a magyar városok színházainak története, a színpad és színjátszás technikájára vonatkozó ismeretek, a speciális színész-nyelv jelenségei, terminus technikusai, szólás-módjai, a színészet fontosabb problémái. Igyekezettünk szerint e mű a magyar színművészet részletes enciklopédiája kell, hogy legyen. Minden figyelmünket arra fordítottuk, hogy a műben lézagok ne maradjanak, hogy minden benne legyen, ami beleváló. Ha netalán mégis akadna valami hiány, ami ilyen roppant anyagnál szinte elkerülhetetlennek látszik, azt a negyedik, utolsó kötet végén külön függelékben fogjuk pótolni.

Meg kell itt állapítanunk, hogy a *Magyar Színművészet* Lexikon létrejöttét elsősorban *Erődi Jenő* úrnak, a Belvárosi Színház ügyelőjének köszönheti. Az ő negyedszázados fáradhatatlan és önfeláldozó gyűjtő munkája révén halmozódott fel az az óriási anyag, mely e lexikon törzse. *Erődi Jenő* maga a következőkben mondja el gyűjtő munkájának történetét:

»Hozzáfogtam a magam erejéből az adatok gyűjtéséhez, neki-vágtam az irdatlan útnak, vezetett a pályaszeret, a kitartó és el nem lankadó szorgalom, a nagy ősök iránti tisztelet és hála érzete. A Nemzeti Múzeumnak törzsvendége lettem. A munkabeosztást előbb valósággal stúdium tárgyává tettem. Mindenek előtt a kutatás speciális tudományával kellett megismerkednem. Ez abból áll, hogy a források kikutatását tartottam első céloknak megismereni, ilyenek: *Bayer*: »A Nemzeti Játékszín Története« és *Váli Béla* dr.: »A magyar színészet története« című munkái, majd *Incze Henrik* dr.: »Színészeti almanach«-jainak lexikon-része, — azután ezek alapján az eredeti helyeket néztem át a megfelelő ujságokban, — és cédularendszer alapján kezdtem a katalogizálást, még pedig a színészet kezdetétől, 1790-től, a mai napig. Ez a munka nem járt mindig sikerrel, mert színészi életrajzot a régi lapokban nem igen találunk. Ha sikerül is nagynéha egy-egy ilyen régi színész nevére bukkanunk, azoknak rendszerint csak a vezetéknévük van kiírva, ami a lelkiismeretes kutatást megnehezíti. Így például a régiek között nagyon gyakori volt a *Farkas*, *Kiss*, *Barna*, *Váradi*, *Horváth*, *Nagyné*, *Fehérné* stb. és ezeknek most már, évtizedek múlva, lehetetlen a valódi tulajdonosára rábuknunk.

Az első hiteles életrajz *Láng Adámné*-é (Lásd: *Hazai és Külföldi Tudósítások*, 1806. 209. szám, 766—768. oldal), utána *Termetzky Franciskáé*, akiről a *Hazai és Külföldi Tudósítások* 1810. Szent Mihály-hava 22-ik száma, a 170. oldalon hoz nekrológot. Egy-egy kisebb terjedelmű megemlékezés akad ezután is, de természetesen ezt is sok-sok fáradsággal találja meg a kutató, mert hiszen idevonatkozó katalógus, amely a színészi életrajzok betűrendes helymegnevezését közölné, nincs a mi irodalmunkban. Jó sokára a *Honművész*-ben ráakadtam *Parázsóné* elhunytára. Ebből az alkalomból igen érdekes megjegyzést fűz a szerkesztő a beküldött közlés-